

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113211213
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113211213.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: O. Z., X., Ž., E., XX.X.XXXX, I. Z., K. XX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, o zaplatenie finančného zadosťučinenia a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 100 Eur a nahradiť jej trovy konania vo výške 141,56 Eur na účet jej právneho zástupcu, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou zo dňa 17.4.2013 sa domáhala zaplatenia finančného zadosťučinenia vo výške 100 Eur podľa § 3 ods. 5 tretej vety zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 25C 61/2010 bola úspešná ako spotrebiteľka voči žalovanému, ktorý porušil jej spotrebiteľské práva, ako to vyplýva z citovaného rozsudku.

Súd vo veci pôvodne rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie č.k. 11C/101/2013-19 zo dňa 7.6.2013, ale v dôsledku odvolania žalovaného bol tento rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co 171/2013-67 zo dňa 17.6.2014 v dôsledku údajného porušenia zákonného postupu pri verejnom vyhlásení rozsudku.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v rámci už spomínaného odvolania. V ňom naďalej spochybňoval právne závery vyslovené v rozsudku tohto súdu sp. zn. 25C 61/2010, ktorým bol zrušený rozhodcovský rozsudok tvrdiac, že dohoda o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretá medzi účastníkmi 25.3.2008 je platná vrátane rozhodcovskej doložky, ktorá je v nej zakomponovaná a vyslovil názor, že súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov. Vzhľadom na to, že žiadne rozhodnutie nezakázalo žalovanému používanie dohôd o uznaní záväzku žalovaný si nie je vedomý porušenia akéhokoľvek právneho predpisu. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nevysvetlila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia.

Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov, spisom tohto súdu 25C 61/2010 a zistil tento skutkový stav:

Dňa 8.11.2005 bola uzavretá medzi veriteľom Slovenskou požičovňou a.s. a žalovanou ako dlžníčkou zmluva pod č. 7011785 o poskytnutí expres pôžičky. Žalobkyňa je označená v zmluve svojim rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a v ďalej časti sú dve kolónky s označením „živnostník“ a

„dôchodca“ a krížikom je vyznačená práve spomínaná prvá kolónka. Uvedenou zmluvou bola schválená pôžička vo výške 50.000,- Sk, ktorú mala žalobkyňa uhradiť 36 mesačnými splátkami po 2.300,- Sk. V zmluve však nie je uvedený ani úrok, ani RPMN.

Ako vyplýva z rozsudku tohto súdu č.k. 25C 61/2010-147 zo dňa 6.6.2011 neskôr došlo k postúpeniu pohľadávky obchodnej spoločnosti Slovenská požičovňa a.s. na žalovaného a ten dňa 25.3.2008 uzavrel so žalobkyňou písomnú dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach. V bode 1 tejto dohody žalobkyňa uznala svoj dlh voči žalovanému vo výške 62.262,52 Sk a druhý bod obsahoval rozhodcovskú doložku.

Na základe spomínanej rozhodcovskej doložky žalovaný podal voči žalobkyni žalobu na Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou a.s. a ten rozsudkom sp. zn. SR17307/09 zo dňa 22.1.2010 zaviazal žalobkyňu (u neho v konaní žalovanú) na zaplatenie sumy 2066,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 26.7.2008 do zaplatenia a tiež poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 122,97 Eur.

Žalobkyňa podala voči žalovanému žalobu o zrušenie vyššie citovaného rozhodcovského rozsudku a konanie sa viedlo na tomto súde pod už spomínanou sp. zn. 25C 61/2010. Rozsudkom č.k. 25C 61/2010-147 zo dňa 6.6.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 10Co 62/2011-176 zo dňa 12.9.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.9.2012 súd vyhovel žalobe podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zákona o rozhodcovskom konaní, teda z dôvodu porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Súd považoval dohodu o uznaní dlhu pre neuvedenie dôvodu vzniku dlhu za absolútne neplatnú. Rozhodne prisúdil žalobkyni status spotrebiteľky a poukázal na to, že v zmluve o pôžičke chýba údaj o RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z.z. čo spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3, čím došlo v rozhodcovskom rozsudku k porušeniu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Napokon vyhodnotil aj neplatnosť rozhodcovskej doložky v spomínanej dohode, ktorú žalobkyňa uzavrela priamo so žalovaným, pretože ju posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa názoru súdu v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre priznanie uplatneného nároku. V konaní 25C 61/2010 žalobkyňa voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie svojho práva zo strany žalovaného, ktorý uplatnil na rozhodcovskom súde voči nej nárok na základe neplatnej dohody o uznaní dlhu a jeho úhrade v splátkach, ktorú sám skoncipoval ako formulárovú dohodu. Súd pritom dospel k záveru aj o neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorá bola v nej obsiahnutá, pretože ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa osobitných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa zakomponovaných v Občianskom zákonníku, konkrétne v tomto prípade v zmysle § 53 ods. 1. Podľa názoru súdu zákonodarca pri stanovení podmienok v zmysle už citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. mal na mysli akékoľvek predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, teda aj všeobecný právny predpis akým je Občiansky zákonník pokiaľ sa porušenie týka osobitných ustanovení na ochranu spotrebiteľov (§ 52a násl. OZ), iný výklad by bol v rozpore s elementárnou logikou.

Žalovaný navyše v rozhodcovskom konaní uplatnil aj nárok, na ktorý podľa zákona nemal právo, ako to konštatoval predchádzajúci súd v dôsledku chýbajúceho údaju o RPMN.

Podľa § 4 ods. 1 písm. j/ , g/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia pôvodnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Žalovaný ako postupník predmetnej pohľadávky si mal byť vedomý chýbajúcich náležitostí zmluvy o pôžičke a napriek tomu uplatnil na rozhodcovskom súde podstatne vyššiu sumu než na ktorú mal nárok.

K spochybňovaniu žalobkyne ako spotrebiteľky (okrem dôvodov v predchádzajúcom rozsudku) súd dopĺňa, že v celom texte zmluvy dokonca aj v jej označení sa používa termín „pôžičky“ a preto už táto skutočnosť vyvracia tvrdenie žalovaného o tom, že zmluvu uzatvárala žalobkyňa ako podnikateľka na podnikateľské účely, keďže v takomto prípade by išlo o obchodnoprávny vzťah z úverovej zmluvy, nie zmluvy o pôžičke, ktorá je typickým občianskoprávnym vzťahom. Napokon žalobkyňa v samotnej zmluve nie je označená ako podnikateľka, je identifikovaná svojím rodným číslom a číslom občianskeho preukazu a teda žiadnym spôsobom nie je označená údajmi ako podnikateľka. Vzhľadom na skutočnosť, že v tom čase podnikala, bola v ďalšej časti zmluvy táto okolnosť v nej vyznačená.

Tvrdenie žalovaného o tom, že súd nemôže vychádzať z iných právoplatných súdnych rozhodnutí je nesprávne. Vyvracia to ustanovenie § 135 ods. 2 a § 159 ods. 2 O.s.p. Súd v konaní v konaní 25C 61/2010 rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku proti žalovanému z dôvodu porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľky a preto súd v tomto spore bol predmetným výrokom a s ním súvisiacimi právnymi závermi viazaný (§ 159 ods. 2 O.s.p.).

Výška finančného zadost'učinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavoval rozdiel medzi skutočným dlhom žalobkyne, ktorý sa odvíja len od výšky poskytnutého úveru ako istiny a sumou, na ktorú bola zaviazaná rozhodcovským rozsudkom v dôsledku žaloby žalovaného. Žalobkyňa už v konaní 25C 61/2010 preukazovala úhradu sumy 28.000,- Sk, čo by znamenalo, že jej skutočný dlh činil 22.000,- Sk, teda 730 Eur a napriek tomu bola zaviazaná k úhrade podstatne vyššej sumy napadnutým rozhodcovským rozsudkom. Inštitút požadovaného finančného zadost'učinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadost'učinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobkyňa si uplatnila tento nárok v minimálnom rozsahu a že je preto dôvodné žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Úspešnej žalobkyni súd priznal aj náhradu trov konania s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. Priznaná náhrada trov konania predstavuje odmenu za právne služby vo výške 73,81 Eur za tri úkony právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie žaloby a účasť na pojednávaní 14.1.2015. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. činí 16,60 Eur a k tomu bol pripočítaný režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 2 x 7,81 Eur a 8,39 Eur. Do náhrady trov konania boli započítané aj hotové výdavky a to za použitie motorového vozidla právneho zástupcu žalobkyne na pojednávanie dňa 14.1.2015 zo Svidníka do Prešova a späť 120 km po 0,27 Eur/km = 32,40 Eur, avšak právny zástupca si účtoval len polovicu týchto nákladov vzhľadom na to, že sa zúčastnil v ten istý deň pojednávania aj v ďalšej veci na Okresnom súde v Prešove a teda účtoval a súd mu aj priznal 16,20 Eur. Základná sadzba za 1km jazdy podľa § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/2008 Z.z. predstavovala 0,183Eur/km. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty činila 0,08 Eur/km (6,5 + 4,1 + 5 =15,6 / 3 = 5,2 liter/100km) 0,052 liter/km a pri cene nafty 1,454 Eur/liter = 0,08 Eur/km. Spolu tak základná náhrada 0,183 Eur a na náhrada za spotrebované pohonné hmoty 0,08 Eur predstavuje po zaokrúhlení sumu 0,27 Eur/km. Napokon súd priznal právnemu zástupcovi žalobkyne aj náhradu za premeškaný čas v súvislosti s účasťou na pojednávaní za 4 polhodiny po 13,98 Eur, čo predstavuje 55,92 Eur, ale opäť v rozsahu uplatnenia teda polovicu týchto nákladov vo výške 27,96 Eur (§ 17 ods. 1 vyhlášky). Hotové výdavky tak predstavujú 44,16 Eur, odmena 73,81 Eur a k tomu bolo pripočítané aj 20% DPH s poukazom na § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 23,59 Eur, takže úhrne priznaná náhrada trov konania predstavuje 141,56 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie voči výroku o trovách konania a z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V takomto prípade je potrebné odvolanie podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.